

Forfatter: Sthen, Hans Christensen

Titel: En liden Vandrebog

Citation: Sthen, Hans Christensen: "En liden Vandrebog", i Sthen, Hans Christensen: *En liden Vandrebog*, udg. af JENS LYSTER ; JENS HØJGARD , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1994, s. 315. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-sthen01val-shoot-idm140299306686224/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: En liden Vandrebog

Naade jeg altid prise vil. Oc siungis, som, Sommersens tid jeg prise vil. M.H.C.S.* og flg. varr. (læsemåden i Th86 i skarp parentes): 2,4 kand| kunde. – 3,2 der| det. – 3,6 kand| kunde. – 3,6 befinde| besinde

Optaget fra Vb i uforandret skikkelse i M2T. Derefter i Tuende Vjer 1643, M7. Udk53, M-C, KGr med flg. varr.: 2 Christelge| Christeligen M7 – 1,6 monne osv| monne KGr. – 1,7 Hammelen| Hammerig M7 – 2,1 og 2,2 hannem| ham KGr. – 2,5 forskicker| beskicker KGr. – 2,5 saa skeer| skeer KGr. – 3,1 besinde| befinde M-C. – 3,4 taalmodelg| Taalmodg at KGr. I KGr placeret til afslutning af aftensang på 6.søndag efter Hellig tre Konger med mel. Naar jeg betæncker dend Tind og stand.

T-37. Den tredje Vise, Et trofast Herte

2 Christelge forandret| jf. n.t. T-36,2. Verdslagt forlæg er trykt Da Viser III nr.250. – 1,2 til rede| parat til. – 1,3 Du mig forlostet| om Jesu forløsergermig jf.n.t. 43 str.2.6. – 1,4 Dift| hor| derfor tilkommer det. – 1,5 lærer sig sel| er åbenbart. – 1,8 vald| ville. – 2,3 Stige| svig, bedrager. – 2,5-6 Du. Vey| jf. Ez.33,17.20. – 2,7 og 4,4 singer| svigter. – 2,8 befinde| finde, mærke. – 3,4 Mit| at mit. – 3,5 mang| tryk, plage. – 3,8 acte| agter. – 4,3 hind| jf.n.t. 55,40. – 4,5 Du sel| du har selv godt i sind. – 4,6 skæl| evne til at skelne. – 4,7 Hwad hel-ler| hvad enten. – 5,1-3 Nu. vil| jf. 41 str.6; Th bl.52r str.4; Da Viser III nr.188 str.7; 213 str.15; 224 str.5. – 5,5-7 O. Dod| jf. 42 str.4,4-6. – 5,7 taal-der| talte, udholdt. – 5,8 Thi| derfor.

Optrykt BII 244. BrandtUdvalg 41f. Vb-1914 71f. Da Viser V 355-358. Dal 111 salmer 12. Litt. Skaar 119, J.N.Skaar i Luth. Ugeskrift nr.5, 1886, gengivet i DKT 1886 sp.142f. Om Salmen »Et trofast Herte, o Herre mine«, Brandt 82; Christensen 119f. Thuner 132, ThunerSuppl 10; Frandsen 75, Schjørring 35; Malling 1 370-372.

Sthens vise findes aftrykt allerede i Th86 bl.255r med overskriften »Et trofast Herte O HERRE mine. Kand siungis, som den gamle Vise. Et trofast Herte aff all min act etc.« og med flg. varr. (læsemåden i Th86 i skarp parentes): 1,1 IT| ET. – 1,8 vilde| vilå. – 2,3 sit| sn. – 3,8 acrer| acte.

Optaget i M2T, M7, Udk53, M-C, KGr med disse varr.: 1,1 ET| IT M2T. – 1,7 sloes du| du slogs M-C. – 1,8 vald| vilde M2T. – 3,3 Men| Mens KGr. – 3,6 Oc| I M2T. – 3,8 acte| acter Udk53. – 5,6 Nod| all Nod M2T. I KGr placeret ved højmessens afslutning på 3.søndag i advent. I »En liden Haand-Boog. for de Reysende og Søefarende« Kbh. o. 1730 er den regnet blandt morgensalmer og i SomændsPs foreslået til onsdag morgen.

T-38. En Klagevise

1,2 Mod| sind. – 2,3 Steen| sten som billede på uforsomhed og ubevægelighed. Der spilles formodentlig på digterens eget navn. – 2,3 fortryde| harnie, forbitre.